

[Horn.]

effektive forsøg, ja, man kan ikke sige i verden, men i hvert fald i Norden — nok kan gøre os betænkelige ved at gå op til de 90 km.

Ligesom det ærede medlem hr. Vagn Bro vil jeg meget stærkt understrege, at det er meget uheldigt, at vi som det eneste af de nordiske lande har den skik, at vi accepterer, at man lægger 10 pct. til, inden hammeren falder. Jeg ved egentlig ikke, hvem der har ansvaret herfor; der er måske heller ingen grund til at undersøge det, bare det hører op. Vi må jo her i Norden søge at indrette os lidt efter hinanden, også når det drejer sig om færdslen, og køre på samme måde, og 70 km kan, som det er nævnt, ikke være 78, og 90 km kan ikke være 99. Når vi nu fastsætter disse grænser, må de overholdes.

I denne forbindelse synes jeg også, det er en kedelig tendens, vi kan spore, ikke mindst her i København, til ikke at respektere forbuddet mod at gå over for rødt og at køre over for gult på for sent et tidspunkt; dette forbud er ved at blive udvandet. Vore nordiske brødrefolk har jo ikke den ordening, vi har; de har vor gamle ordening, at så længe det ikke er til gene for færdslen, accepterer man, at folk går over. Men de ønsker nu at følge vor lovgivning; så er det meget uheldigt, at vi selv begynder at overtræde de love, vi har, og som de andre nu indstiller sig på at følge op. Jeg ved godt, at i begge disse tilfælde, og i det hele taget hvor det gælder om at få færdselslovens bestemmelser respekteret, møder politiet en masse rethaveriske folk. Hvis bare to motorkørende kommer til at køre lidt på tværs af hinanden, er der jo lige ved at opstå et slagsmål af lutter rethaveri. Der ser man, hvor stærkt følelsesmomentet kommer ind i det, og det spiller vel også i nogen grad ind her i det høje ting; vi er vel ikke bedre end andre.

Men hvis politiet er angst for at håndhæve loven, må vi fra tingets side gøre opmærksom på — og det beder jeg da den højtærede minister have opmærksomheden henvendt på — at folketinget skal nok tage ansvaret for den lovgivning, som gennemføres her, den står vi for, politiet skal kun sørge for at få den respekteret. Politiet skal ikke finde sig i grove tilråb, som man nu og da kan høre, så man skulle tro, vi var

vendt tilbage til tyskertiden. Det hører ingen steder hjemme, at politiet, skønt det er i sin gode ret, måske for sjældent påtaler overtrædelser, fordi det har den indstilling, at det ikke vil i spektakel med befolkningen. Det er for så vidt en god indstilling, men vi er ved at glide for langt ud. Det må være sådan, at lov og ret respekteres her i vort land, også på færdselsens område.

Om det ændringsforslag, der er stillet om, at også lastbilerne skulle have lov at køre 70 km i timen, vil jeg gerne sige, at jeg for min part i og for sig gerne så, at lastbilerne fik de bedste muligheder for en effektiv udnyttelse af den kapital, der er investeret i dem, og af den arbejdskraft, der er sat ind; men jeg er af den mening, at vor lastbilm-park er for uensartet sammensat; jeg tænker her navnlig på de mange gamle, udslidte køretøjer. Det er jo ikke så sjældent, at vi ser politimeddelelser eller omtale i bladene af, at der er én, der har fået skiltene taget, fordi bilen var for dårlig. Det er heller ikke underligt efter den måde, dette erhverv bliver placeret på. Det er noget lignende som det, de såkaldte minitaxis er ved at lave over for taxakørslen. Vi får her to erhverv, som hverken kan leve eller dø med den måde, som det nu foregår på. Den første grund hertil er, at vi har alt for mange, om jeg så må sige, „lig“, der stadig kører; den anden er, at vi ikke kunne enes, da vi lavede færdselsloven af 1958, om en løsning på problemet med de „trætte chauffører“. Det bliver jævnligt bebrejdet os af vore nordiske kolleger, at vi ikke kan ordne dette forhold her i Danmark, og en ordening her må efter min mening være en af forudsætningerne for, at vi kan gå med til, at lastbilerne kører med en højere hastighed; det må være sådan, at der ikke kører overtrætte chauffører. Der er imidlertid også en tredje grund, nemlig kørsel med overlæs. Også på dette punkt bør politiet forlange gældende regler respekteret. Forbuddet mod overlæs overtrædes alt, alt for ofte, og det betyder en meget stor risiko for færdslen, navnlig når man kommer op på de større hastigheder.

Foss: Jeg skal ikke give mig til at argumentere i anledning af, at jeg er på linje med de medlemmer, der stemmer for den højtærede ministers forslag. Men nu har